

Trine Bramsens 8. marts-tale

Taler

Trine Bramsen
Transportminister og minister
for ligestilling

Dato

8. marts 2022

Sted

Vega, København

Omstændigheder

Talen er holdt ved Kvinfo's arrangement i Vega i anledning af kvindernes internationale kampdag.

Kære alle.

Hvor er det helt fantastisk at se jer alle sammen i aften.

For jo flere vi er, jo stærkere er vi og her på kvindernes internationale kampdag, der kan vi noget helt særligt sammen.

Fordi vi samles på tværs af alder, og vi samles på tværs af uddannelse, på tværs af vores eget land og på tværs af hele verden i kampen for en ting, og det er flere rettigheder og flere muligheder til kvinder.

Den 8. marts er den dag, hvor vi forener vores forskellige stemmer til en, og vi gør det fuldstændig klart for alle, der måtte være i tvivl, og det er der nogen, der er, vi har ikke ligestilling i Danmark.

Og det er et problem, for vi tror, at vi er et land fyldt med ligestilling, og vi lever stadigvæk på arven fra rødstrømpebevægelsen og trasker rundt med vores rygsæk ude omkring i verden og fortæller, hvor fantastisk et land vi kommer fra, fordi det er det mest ligestillede, men sandheden er, det er vi ikke længere.

Vi har ulighed på arbejdsmarkedet, vi har for få kvinder i ledelser og bestyrelser, og kvinder er mere udsat for seksuelle chikane, digitale krænkelser og seksuelle overgreb og vold fra en partner, og tilmed bliver kvinder dræbt, fordi de er kvinder.

Og det skal vi gøre noget ved.

Vi skal handle, og hvis vi gerne vil ændre den kultur, som er et problem, så bliver vi nødt til at ændre strukturerne.

For jeg har også snakket længe nok, og jeg har været til nok 8. marts arrangementer, og der er blevet snakket, og der er blevet snakket, og der er blevet snakket, men vi bliver nødt til at handle, og der er kun en vej frem, det er politisk initiativer, det er at ændre strukturerne.

Og når vi står her i dag sammen, så er det jo på en vigtig arv, så jeg mener heller ikke, at vi kan lade være med at ændre strukturerne, for vi står på skuldrene af en over 100 år lang kamp for lige rettigheder og muligheder.

Det begyndte med stemmeret til kvinder, og senere kom retten til fri abort, sågar kæmpede vi for, og det gjorde vi selvfølgelig, men vi kæmpede også for retten til at få en selvangivelse.

Ja ja, vi er nået langt på de 100 år, og det kan vi takke de mange kvinder før os for.

De stod frem, de kæmpede og de gik skridt for skridt, og mange af dem var tunge skridt.

Men de lærte os også en ting, kvinderne før os.

De lærte os, at hvis kampen bliver den enkeltes, så taber vi.

Vi taber.

Og det er jo det, dem, som ikke ønsker ligestilling, gerne vil have os til.

De vil splitte os, og de vil have os til at blive uenige, de vil have os til at blive bange.

Lige rettigheder og muligheder det er en fælles kamp, som kræver, at vi står sammen, og at vi gør det til en kollektiv indsats.

Mange af os, der er her i dag, vi har små piger eller måske niecer derhjemme, og det gør jo bare kampen endnu mere vigtig, fordi vi skal kæmpe for, at de kan leve i et samfund, hvor de ikke skal blive ved med at snakke og snakke og snakke og gå til 8. marts arrangementer, hvor de snakker, men hvor der er sket handling, og hvor de har lært, at hvis de gerne vil ændre noget, så skal man handle.

Hvor de ikke er begrænset af deres køn, hvor de kan gå trygt hjem, hvor det ikke er dem, der skal lægge strategier for, hvordan de kommer hjem eller har nøgler eller telefoner i hænderne.

Og hvor de selvfølgelig ikke bliver udsat for seksuel chikane på deres arbejdsplads eller vold i deres parforhold.

Og nej, det er ikke en kamp mod mænd.

Det er ikke en kamp mod mænd.

Det er en kamp mod voldsmænd og drabsmænd.

Og det er vigtigt det her, for alle os, der er i lokalet, vi deler jo håbet om, at vores døtre og børnebørn de får et liv, hvor køn ikke står i vejen for deres tryghed, for deres drømme og for deres ambitioner.

Jeg vil gerne takke Kvininfo for at være omdrejningspunkt for vores kollektive kamp, for I er med til netop at gøre det til vores kollektive kamp, som er afgørende for, at vi kan vinde.

Og tak til jer alle sammen, der har meldt jer ind i kollektivet, og er her sammen i dag.

Det er vores ansvar at bære arven videre fra de kvinder, der kæmpede før os, og det er vores ansvar sammen at være med til at skrive de kapitler, der skal skrives i ligestillingshistorien i Danmark.

Men vi har også et internationalt ansvar, for hvis vi løfter blikket og kigger lidt ud over Danmarks grænser, så er der lande, som endda er med i vores europæiske fællesskab, hvor vi ser, at kvinder får færre og ikke flere rettigheder og

muligheder, og de kvinder skal vi også huske at støtte, for deres kamp er også vores kamp.

Hav en rigtig god aften og rigtig god 8. marts.

Kilde

Transskriberet fra Kvinfos facebookside

Kildetype

Transkription

Tags

8. marts-tale, Socialdemokratiet

Relateret

Mette Frederiksens 8. marts-tale
8. marts 2022

Emma Holtens 8. marts-tale
8. marts 2022

Henriette Laursens 8. marts-tale
8. marts 2022

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/trine-bramsens-8-marts-tale>